TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. spalio 16 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Antidempingas – Išplėstasis antidempingo muitas – Tam tikrų Kinijos kilmės dviračių dalių importo atleidimas nuo antidempingo muito – Mažųjų įmonių, importuojančių mažus prekių kiekius, atleidimas nuo muito – 300 vienetų kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo, kurias vienas iš subjektų deklaravo laisvai apyvartai arba jam pristatytų, riba“

Byloje C-659/24

dėl *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, Vokietija) 2024 m. gegužės 14 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2024 m. spalio 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

A-GmbH & Co. KG

prieš

Hauptzollamt C

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Schalin (pranešėjas), teisėjai M. Gavalec ir Z. Csehi,

generalinis advokatas A. Biondi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *A-GmbH & Co. KG*, atstovaujamos *Steuerberater* U. Reimer,

– Europos Komisijos, atstovaujamos G. Gattinara ir R. Pethke,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1997 m. sausio 20 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 88/97 dėl leidimo atleisti Kinijos kilmės tam tikrų dviračių dalių importą nuo antidempingo muito, nustatyto Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2474/93 ir praplėsto Tarybos reglamentu (EB) Nr. 71/97 (OL L 17, 1997, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 25 t., p. 158), iš dalies pakeisto 2013 m. birželio 4 d. Reglamentu (ES) Nr. 512/2013 (OL L 152, 2013, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 88/97, iš dalies pakeistas 2013 m.), 14 straipsnio c punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *A-GmbH & Co. KG* (toliau – importuotoja) ir *Hauptzollamt C* (C pagrindinė muitinė, Vokietija) ginčą dėl tam tikrų Kinijos kilmės dviračių dalių importo į Europos Sąjungą sąlygų, netaikant išplėstų antidempingo muitų.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 71/97

3 1993 m. rugsėjo 8 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą (EEB) Nr. 2474/93, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muito galutinį surinkimą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračių importui į Bendriją (OL L 228, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 51 t., p. 3).

4 Siekdama užkirsti kelią Reglamentu Nr. 2474/93 nustatytų antidempingo priemonių išvengimui importuojant Kinijos kilmės dviračių dalis, naudojamas dviračių surinkimui Sąjungoje, 1997 m. sausio 10 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 71/97, kuriuo tam tikroms iš Kinijos Liaudies Respublikos importuojamoms dviračių dalims išplečiamas Reglamentu (EEB) Nr. 2474/93 Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatyto galutinio antidempingo muito taikymas ir surenkamas išplėstasis muitas tokiam importuojamam produktui, registruojamam pagal Reglamentą (EB) Nr. 703/96 (OL L 16, 1997, p. 55).

5 Reglamento Nr. 71/97 38 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Atleidimas nuo antidempingo muito yra pateisinamas, kai yra tokie galutinio vartojimo atvejai: i) atliekamos surinkimo operacijos, kuriomis nevengiama antidempingo muito; ii) pagrindines dviračių dalis mažais kiekiais naudoja mažosios įmonės (visų pirma kaip atsargines dalis), kai preziumuojama, kad nevengiama antidempingo muito. Pastaruoju atveju pagrindinių dviračių dalių importas turi būti ribotos ekonominės svarbos ir dviračių, kurie gali būti surenkami iš tokių importuotų dalių, skaičius neturi sumažinti esamo muito taisomojo poveikio, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies c punktą.

Tam, kad tarpininkai, kurie pagrindinių dviračių dalių tiesiogiai neimportuoja, galėtų pirkti šias dalis iš importuotojų ir jas perparduoti surinkimo įmonėms, nevengiančioms antidempingo muito, atitinkamos operacijos turėtų būti prižiūrimos taip pat pagal galutinio vartojimo kontrolės sistemą.“ (neoficialus vertimas)

6 Šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies antroje įtraukoje numatyta:

„1. Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, reglamente nustato priemones, būtinas pagrindinių dviračių dalių importo, kuriuo nevengiama Reglamente (EEB) Nr. 2474/93 nustatyto antidempingo muito, atleidimui nuo 2 straipsniu išplėstojo muito.

2. Komisijos reglamente visų pirma yra nuostatos dėl:

<…>

– pagrindinių dviračių dalių importo, visų pirma vykdomo tarpininkų arba – naudojimo mažais kiekiais tikslais – mažųjų įmonių, atleidimo nuo muito ir tokio importo kontrolės.“ (neoficialus vertimas)

Reglamentas Nr. 88/97, iš dalies pakeistas 2013 m.

7 Reglamento Nr. 88/97 3 ir 4 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(3) Šis reglamentas turi aiškiai nurodyti suinteresuotoms šalims, kaip veiks atleidimo nuo muito sistema. Turi būti ypač aiškiai nurodyta, kokiu būdu tam tikrų pagrindinių dviračių dalių importas gali būti atleistas nuo praplėsto [išplėstojo] muito ir kaip galima gauti leidimą tokiam atleidimui nuo muito.

(4) <…>

<…> tiesioginis pagrindinių dviračių dalių importas turi būti atleistas nuo praplėsto [išplėstojo] muito, jeigu surinkėjas arba jo vardu veikiantis asmuo, Komisijos atleistas nuo muito, deklaruoja[,] kad prekės yra skirtos laisvai apyvartai.

<…> pagrindinių dviračių dalių importas turi būti atleistas nuo praplėsto [išplėstojo] muito, kai jis yra priskirtas galutinio vartojimo kontrolei ir kai jis galutinai yra pristatytas nuo muito atleistam surinkėjui, arba yra deklaruotas laisvai apyvartai arba subjektui pristatytas ribotais kiekiais. Šiuo atžvilgiu yra tikslinga taikyti egzistuojantį galutinio vartojimo kontrolės mechanizmą <…>. Kai vieno mėnesio laikotarpiu mažiau nei 300 vienetų bet kokio tipo pagrindinių dviračių dalių yra deklaruota laisvai apyvartai, arba pristatyta subjektui, toks pagrindinių dviračių dalių importas turės ribotą ekonominę svarbą, ir vargu ar pakenks muito, įvesto Reglamentu (EEB) Nr. 2474/93, poveikiui. Todėl tai neturėtų sudaryti sąlygų piktnaudžiavimui.

<…>“

8 Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnyje „Galutinio vartojimo kontrolės taikymas atleidimui nuo muito“ nurodyta:

„Kai kitas, nei nuo muito atleistas subjektas deklaruoja pagrindinių dviračių dalių importą laisvai apyvartai, nuo Nurodyto reglamento įsigaliojimo datos, jis atleidžiamas nuo praplėsto [išplėstojo] muito, jeigu jis deklaruotas sutinkamai su III priede pateikta TARIC struktūra ir jeigu jam taikomos [1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos

muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307),] 82 straipsnyje ir Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 291–304 straipsniuose nustatytos sąlygos, kurioms taikoma *mutatis mutandis*, kai:

(a) pagrindinės dviračių dalys pristatytos subjektui, atleistam nuo muito pagal 7 ir 12 straipsnius, arba

(b) pagrindinės dviračių dalys pristatytos kitam leidimo turėtojui, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 291 straipsnyje, arba

(c) kiekvieną mėnesį subjektas arba deklaruoja kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo mažiau negu 300 vienetų laisvai apyvartai arba jis gauna tokį dalių kiekį. Subjekto deklaruotas arba jos gautas dalių kiekis turi būti apskaičiuojamas, remiantis subjekto deklaruotų dalių skaičiumi arba pristatytų dalių skaičiumi kitiems subjektams, su kuriais jis yra susijęs arba su juo turi kompensavimo susitarimų, arba

(d) pagrindinės dviračių dalys yra skirtos surinkti dviračiams su pagalbiniais varikliais (papildomas TARIC kodas 8835).“

Reglamentas Nr. 88/97, iš dalies pakeistas Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2023/611

9 Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2023 m. kovo 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2023/611 (OL L 80, 2023, p. 67), 15 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Jei nustatoma, kad 1 dalyje nurodyti subjektai laisvai apyvartai deklaravo arba gavo tokį pagrindinių dviračių dalių kiekį, kuris viršija 14 straipsnio c punkte nustatytą ribą, arba jei jie nebendradarbiauja atliekant nagrinėjimą, jie nebelaikomi subjektais, nepatenkančiais į [2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21)] 13 straipsnio 2 dalies taikymo sritį, ir tokiems subjektams suteiktas leidimas atleisti nuo muito panaikinamas atgaline data. <…>“

Įgyvendinimo reglamentas 2023/611

10 Įgyvendinimo reglamento 2023/611 23–25 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(23) atleidimas nuo muito taip pat turėtų būti panaikintas, kai nustatoma, kad nuo muito atleistas subjektas dalyvauja veikloje, kuria vengiama išplėstojo muito, be kita ko, mažina taisomąjį muito poveikį importuodamas didelį kiekį produkto. Pagal [Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m.,] 14 straipsnio c punktą taisomasis muito poveikis mažinamas, kai subjektas deklaruoja išleidimui į laisvą apyvartą arba jam pristatoma 300 ar daugiau tam tikros rūšies pagrindinių dviračių dalių vienetų;

(24) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir skaidrumą, [Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punkte numatyta riba] turėtų būti aiškiai apibrėžta [Reglamente Nr. 88/97].

(25) be to, Komisija mano, kad reikėtų patikslinti 14 straipsnio c punkte nustatytos ribos aiškinimą. Šiuo atžvilgiu mažesnė negu 300 kiekvieno tipo pagrindinių dviračių dalių vienetų per mėnesį riba turėtų reikšti vidutinį kiekvieno tipo pagrindinių dviračių dalių vienetų kiekį per mėnesį 12 mėnesių laikotarpiais, prasidedančiais atitinkamo galutinio vartojimo leidimo įsigaliojimo dieną[.] Bet kuriuo atveju bendra vieno ar kelių laikotarpių trukmė negali viršyti atitinkamo galutinio vartojimo leidimo galiojimo trukmės.“

Sąjungos muitinės kodeksas

11 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1; toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 211 straipsnio „Leidimas“ 1 dalies a punkte nustatyta:

„Muitinės leidimo reikia:

a) norint taikyti laikinojo įvežimo perdirbti ar laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, laikinojo įvežimo ar galutinio vartojimo procedūrą.“

12 Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnio „Galutinio vartojimo procedūra“ 1 dalyje įtvirtinta:

„Įforminus galutinio vartojimo procedūrą, prekės gali būti išleistos į laisvą apyvartą dėl jų tikslinės paskirties neapmokestinant muitu arba taikant sumažintą muito normą.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

13 Vykdydama savo veiklą, importuotoja iš Kinijos importuoja įvairias dviračių dalis. Šiuo tikslu ji jau daug metų turi C pagrindinės muitinės išduotą galutinio vartojimo leidimą; jis yra suteiktas remiantis Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsniu ir leidžia importuotojai pagal to straipsnio 1 dalį išleisti prekes į laisvą apyvartą Sąjungoje dėl jų tikslinės paskirties neapmokestinant muitu arba taikant sumažintą muito normą.

14 Pradiniame leidime buvo nurodyta:

– pagrindines dviračių dalis gavo subjektas, atleistas nuo muito pagal Reglamentą Nr. 88/97, iš dalies pakeistą 2013 m. (14 straipsnio a punktas),

– tiekimas kitiems leidimo turėtojams taikyti galutinio vartojimo procedūrą, kaip tai suprantama pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), 291 straipsnį, kai šie leidimo turėtojai patys neatlieka importo formalumų (Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio b punktas),

– taip pat importas, kai kiekvieną mėnesį subjektas deklaruoja kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo mažiau negu 300 vienetų laisvai apyvartai arba gauna tokį dalių kiekį (Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktas).

15 Tame leidime buvo nurodyta, kad vienas subjektas kas mėnesį savo reikmėms gali deklaruoti arba kitiems subjektams (galutiniams vartotojams) perduoti mažiau negu 300 kiekvieno tipo pagrindinių dviračių dalių vienetų. Vis dėlto, muitinės administracijai atlikus vėlesnius pakeitimus, leidimas nebebuvo taikomas atleidimui nuo muito, atitinkančiam numatytąjį Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punkte.

16 2018 m. importuotoja, remdamasi Sąjungos muitinės kodekso 211 straipsnio 1 dalies a punktu, pateikė prašymą muitinės administracijai atgaline data nuo 2018 m. sausio 1 d. pratęsti leidimo galiojimą, įtraukiant atleidimo nuo muito galimybę pagal Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktą.

17 Šiuo klausimu ji nurodė, kad pagal šią nuostatą leidžiama atleisti nuo išplėstojo antidempingo muito, be kita ko, tuomet, kai subjektui „pristatoma“ mažiau kaip 300 vienetų kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo per mėnesį. Importuotojos teigimu, šią atleidimo nuo muito galimybę reikėtų suprasti taip: dviračių dalių importuotojui, kuris jas importuoja tam, kad pristatytų skirtingiems savo klientams, leidžiama, nemokant antidempingo muitų, importuoti 299 vienetus kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo per mėnesį vienam klientui.

18 Muitinės administracijai atmetus šį prašymą, importuotoja jos sprendimą apskundė *Finanzgericht* (finansų teismas, Vokietija); šis tą skundą atmetė ir patvirtino atsisakymą pratęsti importuotojai suteikto leidimo taikyti galutinio vartojimo procedūrą galiojimą.

19 Tas teismas laikėsi nuomonės, kad Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punkte nurodytas atleidimas nuo muito buvo skirtas tik mažosioms įmonėms, todėl jis turėtų būti taikomas tik tokiais atvejais, kai visiems aptariamos importuotojos klientams iš viso pristatoma mažiau nei 300 vienetų. Tokį aiškinimą patvirtina Reglamento Nr. 71/97 3 straipsnio 2 dalies antra įtrauka, pagal kurią iš esmės Komisijos priimtame atleidimo nuo muito reglamente turi būti nuostatos dėl „pagrindinių dviračių dalių importo, visų pirma vykdomo tarpininkų arba – naudojimo mažais kiekiais tikslais – mažųjų įmonių, atleidimo nuo muito ir tokio importo kontrolės“.

20 Importuoja *Finanzgericht* (finansų teismas) sprendimą kasacine tvarka apskundė *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, Vokietija), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

21 Šiuo klausimu ji nurodė, kad sąvoka „mažosios įmonės“, kaip ji suprantama pagal tą nuostatą, nėra apibrėžta galiojančiuose teisės aktuose ir kad Reglamentu Nr. 88/97 siekiama vien tik užkirsti kelią antidempingo muito išvengimo, kai kelios prekes deklaruojančios įmonės pristato klientui prekes, jų skaičiui kartu viršijant nustatytą ribą. Taigi, sprendžiant dėl atleidimo nuo antidempingo muito, svarbu nustatyti ne pagrindinių dviračių dalių, kurias įmonės tarpininkės pardavė kitoms įmonėms, kiekį, bet kiekvienam galutiniam klientui pristatytą dalių kiekį per mėnesį. Be to, „kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo mažiau kaip 300 vienetų“ riba per mėnesį yra kvota, dėl kurios 299 vienetams taikomas atleidimas nuo muito net ir viršijus minėtą ribą, o ne atleidimo riba, dėl kurios atleidimas nuo muitų visiškai nebūtų taikomas, jei subjektas kas mėnesį deklaruoja ir pristato daugiau kaip 299 minėtų dviračių dalių vienetų.

22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad jo nagrinėjamos bylos baigtis priklauso nuo to, kokiam pagrindinių dviračių dalių importui išplėstasis antidempingo muitas netaikomas, ir šiuo klausimu išreiškia abejonių dėl Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punkto aiškinimo.

23 Pirma, jis siekia išsiaiškinti, ar šioje nuostatoje nurodytas atleidimas nuo muito gali būti taikomas kartu su kitais atleidimo atvejais pagal šio reglamento 14 straipsnio a ir (arba) b punktą. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad reglamento 14 straipsnio a ir b punktuose numatytą atleidimą nuo išplėstojo antidempingo muito galima taikyti kartu su šio straipsnio d punkte numatytu atleidimu nuo muito, nes jis atitinkamai taikomas skirtingiems produktų gavėjams ir surinkimo operacijoms, todėl negali sutapti. Vis dėlto subjektas pažeistų Reglamento Nr. 88/97 tikslą – kad atleidimas nuo muito būtų taikomas tik antraeilės ekonominės svarbos importui, jeigu jis galėtų, pasinaudodamas Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio a ir (arba) b punktuose numatytomis išimtimis, taikydamas jas su to iš dalies pakeisto reglamento 14 straipsnio c punkte numatyta išimtimi ir nemokėdamas antidempingo muito, importuoti daugiau nei 299 vienetus pagrindinių dviračių dalių per mėnesį.

24 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktą, pagal galutinio vartojimo leidimą nuo išplėstojo antidempingo muito gali būti atleidžiama mažiau kaip 300 vienetų kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo per mėnesį vienam klientui, ar ši maksimali riba taikoma visiems šio leidimo turėtojo klientams. Jis pažymi, kad šios nuostatos formuluotėje apie tai neužsimenama, o plačiai ją aiškinant gali būti išvengta antidempingo muito. Tas teismas taip pat nurodo, kad nagrinėjant šį klausimą neturi būti svarbu, kaip subjektas organizuoja savo verslą ar veikia rinkoje.

25 Trečia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar „kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo mažiau kaip 300 vienetų“ riba per mėnesį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktą, yra atleidimo riba, reiškianti, kad galimybė atleisti nuo išplėstojo antidempingo muito visiškai išnyksta, kai subjektas deklaruoja ir pristato daugiau kaip 299 vienetus per mėnesį. Tokį aiškinimą patvirtina Sąjungos teisės aktų leidėjo ketinimas šioje nuostatoje numatytą atleidimą nuo muito taikyti tik smulkiems produktų importuotojams arba gavėjams.

26 Šiomis aplinkybėmis *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m.,] 14 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad šis atleidimas nuo išplėstojo antidempingo muito tame pačiame leidime taikyti galutinio vartojimo procedūrą, kaip tai suprantama pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį, gali būti taikomas kartu su kitais atleidimo nuo muito atvejais pagal [Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m.,] 14 straipsnio a ir (arba) b punktą?

2. Ar [Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m.,] 14 straipsnio c punktas gali būti aiškinamas taip, kad pagal leidimą nuo išplėstojo antidempingo muito gali būti atleidžiama mažiau negu 300 kiekvieno tipo pagrindinių dviračių dalių vienetų per mėnesį vienam klientui?

3. Ar [Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m.,] 14 straipsnio c punkte nurodytas kiekis, t. y. kiekvieną mėnesį mažiau negu 300 vienetų, yra atleidimo nuo muito riba, kuri reikštų, kad galimybė atleisti nuo išplėstojo antidempingo muito visiškai išnyksta, kai subjektas per mėnesį deklaruoja arba pristato kitam subjektui daugiau kaip 299 vienetus, ar kvota, kuri reikštų, kad, net jei viršijama 299 vienetų riba, 299 vienetai bet kuriuo atveju tebėra atleidžiami nuo antidempingo muito?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

27 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad jame numatytas atleidimas nuo išplėstojo antidempingo muito tame pačiame leidime taikyti galutinio vartojimo procedūrą, kaip tai suprantama pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį, gali būti taikomas kartu su kitais atleidimo nuo muito atvejais pagal šio iš dalies pakeisto reglamento 14 straipsnio a ir (arba) b punktą.

28 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą, ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2024 m. kovo 14 d. Sprendimo *VR Bank Ravensburg-Weingarten*, C-536/22, EU:C:2024:234, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Pirma, dėl nagrinėjamų nuostatų formuluotės reikia konstatuoti, kad nei pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį, aiškiai nurodytą pirmajame klausime, nei pagal šio kodekso 211 straipsnį (jie abu susiję su galutinio vartojimo leidimu) nedraudžiama tokiame leidime numatyti kelių atleidimo nuo antidempingo muito atvejų.

30 Be to, Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio a–c punktuose numatyti atleidimo nuo muito atvejai išvardyti paeiliui, sujungiant juos jungtuku „arba“, todėl, remiantis jo vartojimu, negalima daryti išvados, kad vienas atleidimo nuo muito atvejis neišvengiamai užkerta kelią kito atleidimo nuo muito taikymui. Iš tiesų, nors atleidimo nuo išplėstųjų antidempingo muitų sistemos taikymą galima pagrįsti vieninteliu atleidimo pagrindu, tame pačiame galutinio vartojimo leidime gali būti nurodyti keli atleidimo nuo muito pagrindai, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 211 ir 254 straipsniais.

31 Antra, reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 71/97 38 konstatuojamąją dalį (čia išdėstyti atleidimo nuo išplėstųjų antidempingo muitų taikymo pagrindai), taip pat į Reglamento Nr. 88/97 4 konstatuojamąją dalį, Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio a–c punktų bendra sistema yra susijusi su to reglamento tikslu leisti importuoti pagrindines dviračių dalis, kurių ekonominė svarba yra gana ribota, netaikant joms išplėstųjų antidempingo muitų.

32 Todėl mažai tikėtina, kad bendras tokių atleidimo nuo muito atvejų taikymas pakenktų antidempingo muitų nustatymu siekiamam tikslui, atsižvelgiant į tai, kiek dviračių galima pagaminti iš šių importuotų pagrindinių dalių, taip pat į tai, kad nuo šių muitų atleistų importuotų produktų ekonominė vertė nėra didelė.

33 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad jame numatytas atleidimas nuo išplėstojo antidempingo muito tame pačiame leidime taikyti galutinio vartojimo procedūrą, kaip tai suprantama pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį, gali būti taikomas kartu su kitais atleidimo nuo muito atvejais pagal šio iš dalies pakeisto reglamento 14 straipsnio a ir (arba) b punktą.

Dėl antrojo klausimo

34 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal leidimą taikyti galutinio vartojimo procedūrą, kaip jis suprantamas pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį, nuo išplėstojo antidempingo muito gali būti atleidžiama mažiau kaip 300 vienetų kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo per mėnesį vienam klientui, o gal ši riba taikoma visiems šio leidimo turėtojo klientams.

35 Visų pirma reikėtų priminti, kad 2010 m. liepos 29 d. Sprendime *Isaac International* (C-371/09, EU:C:2010:458, 33 ir 34 punktai) Teisingumo Teismas konstatavo, kad Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punkte, kuriame nustatymas *de minimis* tam tikrų įmonių atleidimas nuo muito, „numatyta ribinė mėnesinio kiekio vertė, o skaičiuojant vienetus nurodoma atsižvelgti į visas su deklarantu susijusias ar su juo kompensacinių susitarimų sudariusias šalis“.

36 Taigi iš esmės buvo nuspręsta, kad šia *de minimis* išimtimi nustatomas maksimalus vienetų skaičius pagal pagrindinių dviračių dalių tipą (t. y. mažiau nei 300 vienetų), kurį importuotojas, kuriam netaikomas atleidimas nuo muito, gali importuoti kiekvieną mėnesį pagal Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktą, neatsižvelgiant į įmonių ir (arba) asmenų, kuriems jis vėliau šiuos vienetus pristato, skaičių.

37 Toks aiškinimas atitinka Reglamento Nr. 88/97 tikslą – leisti atleisti nuo išplėstųjų antidempingo muitų tik tuo atveju, jei tai nekenkia jų nustatymu siekiamiems tikslams. Jiems galėtų pakenkti leidimas importuoti netaikant tokių muitų, nors ir neviršijant 300 vienetų kiekvieno pagrindinių dviračio dalių tipo per mėnesį vienam klientui, jeigu jos būtų pristatomos neribotam klientų skaičiui.

38 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti: Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal galutinio vartojimo leidimą, kaip jis suprantamas pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį, nuo išplėstojo antidempingo muito gali būti atleidžiama mažiau kaip 300 vienetų kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo per mėnesį, skaičiuojant visus šio leidimo turėtojo klientus.

Dėl trečiojo klausimo

39 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad „kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo mažiau kaip 300 vienetų“ ribos per mėnesį viršijimas reiškia, kad subjektui, kuris deklaruoja ir pristato daugiau kaip 299 vienetus per mėnesį, visiškai netaikomas atleidimas nuo išplėstųjų antidempingo muitų pagal šią nuostatą.

40 Visų pirma iš Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punkto formuluotės nematyti, kad „kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo mažiau kaip 300 vienetų“ riba per mėnesį yra kvota, kurią viršijus nuo išplėstųjų antidempingo muitų atleidžiama iki šios ribos.

41 Vis dėlto iš Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto Įgyvendinimo reglamentu 2023/611, 15 straipsnio 2 dalies, be kita ko, matyti, kad, kai subjektai išleidimui į laisvą apyvartą deklaravo arba gavo šio 14 straipsnio c punkte nustatytą ribą viršijančius

pagrindinių dviračių dalių kiekius, bet koks jiems suteiktas leidimas atleisti nuo muito panaikinamas atgaline data. Iš to matyti, kad minėta riba – tai vertė, kurią viršijus minėti subjektai visiškai netenka galimybės pasinaudoti tokiu atleidimu nuo muito.

42 Reikia pripažinti, kad, kaip savo rašytinėse pastabose nurodo Komisija, šie Sąjungos teisės aktų pokyčiai atnešė daugiau aiškumo, nacionalinėms muitinėms laikantis skirtingos praktikos. Vis dėlto, kaip matyti iš Įgyvendinimo reglamento 2023/611 23 konstatuojamosios dalies, ta pati riba nuo pat jos nustatymo Reglamente Nr. 88/97 (pradinėje jo redakcijoje) laikytina verte, kurią viršijus atleidimas nuo muito panaikinamas. Tai patvirtina tiek šio įgyvendinimo reglamento 24 konstatuojamoji dalis, pagal kurią „siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir skaidrumą, [*de minimis*] riba turėtų būti aiškiai apibrėžta [Reglamente Nr. 88/97]“, tiek ir jo 25 konstatuojamoji dalis.

43 Be to, kaip pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir kaip matyti iš Reglamento Nr. 88/97 4 konstatuojamosios dalies, atleidimas nuo muito pagal galutinio vartojimo procedūrą buvo nustatytas tam, kad būtų galima importuoti ar pristatyti nedidelį ribotos ekonominės svarbos produktų kiekį. Jei įmonėms, importuojančioms ar perparduodančioms didelius produktų kiekius, būtų leidžiama automatiškai bent iš dalies pasinaudoti tokių operacijų kvota, tai pažeistų antidempingo teisės aktais siekiamą tikslą.

44 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi 2021 m. gegužės 12 d. Sprendimu *Hauptzollamt B (Eršketinių žuvų ikrai)* (C-87/20, EU:C:2021:382). Jame Teisingumo Teismas konstatavo, kad 125 gramų eršketinių žuvų ikrų vienam asmeniui kiekis, kurį leidžiama įvežti neturint importo leidimo, yra atleidimo riba; jis, be kita ko, rėmėsi tuo, kad nagrinėjama nuostata laikytina nukrypti leidžiančia nuostata, todėl turi būti aiškinama siaurai.

45 Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas šis sprendimas, faktinių aplinkybių; pastarosios aplinkybės susijusios su laukinės faunos ir floros rūšių, kurioms gresia išnykimas, apsauga kontroliuojant jų prekybą pagal 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL L 61, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 3 t., p. 136).

46 Nagrinėjamu atveju antidempingo teisės aktais siekiama apsaugoti Europos dviračių pramonę, o atleidimas nuo išplėstųjų antidempingo muitų pagal Reglamentą Nr. 88/97 taikomas tik operacijoms, kuriomis nėra siekiama tų muitų išvengti, visų pirma – mažųjų įmonių vykdomoms operacijoms. Vadinasi, Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktas laikytinas nukrypti leidžiančia nuostata, skirta mažosioms įmonėms, kurių veikla, atsižvelgiant į jos mažą ekonominį poveikį, nepatenka į nuostatų, kuriomis siekiama užkirsti kelią išplėstųjų antidempingo muitų išvengimui, taikymo sritį.

47 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti: Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto 2013 m., 14 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad „kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo mažiau kaip 300 vienetų“ ribos per mėnesį viršijimas reiškia, kad subjektui, kuris deklaruoja ir pristato daugiau kaip 299 vienetus per mėnesį, visiškai netaikomas atleidimas nuo išplėstųjų antidempingo muitų pagal šią nuostatą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

48 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

1. **1997 m. sausio 20 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 88/97 dėl leidimo atleisti Kinijos kilmės tam tikrų dviračių dalių importą nuo antidempingo muito, nustatyto Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2474/93 ir praplėsto Tarybos reglamentu (EB) Nr. 71/97, iš dalies pakeisto 2013 m. birželio 4 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 512/2013, 14 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad jame numatytas atleidimas nuo išplėstojo antidempingo muito tame pačiame leidime taikyti galutinio vartojimo procedūrą, kaip tai suprantama pagal 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, 254 straipsnį, gali būti taikomas kartu su kitais atleidimo atvejais pagal iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 88/97 14 straipsnio a ir (arba) b punktą.**

2. **Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 512/2013, 14 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal leidimą taikyti galutinio vartojimo procedūrą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 952/2013 254 straipsnį, nuo išplėstojo antidempingo muito gali būti atleidžiama mažiau kaip 300 vienetų kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo per mėnesį, skaičiuojant visus šio leidimo turėtojo klientus.**

3. **Reglamento Nr. 88/97, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 512/2013, 14 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad „kiekvieno pagrindinių dviračių dalių tipo mažiau kaip 300 vienetų“ ribos per mėnesį viršijimas reiškia, kad subjektui, kuris deklaruoja ir pristato daugiau kaip 299 vienetus per mėnesį, visiškai netaikomas atleidimas nuo išplėstųjų antidempingo muitų pagal šią nuostatą.**

Parašai.